

[II m 1]

RIDET id est deridet quia ad modum deridentis se habet GEMITUS
 QUOS FECIT ULTRO id est spontanee (7) SIC ILLA LUDIT SUASQUE
 PRÓBAT id est experitur VIRESQUE SUIS MONSTRAT MAGNUM OSTENTUM
 id est miraculum SI QUIS UNA HORA VISATUR STRATUS id est miser AC
 FELIX quasi diceret Fortuna uidetur exhibere SUIS scilicet
 hominibus qui bonis eius inhiant magnum miraculum quando⁹ aliquis
 subito uidetur mutari de aduersitate in prosperitatem uel e conuerso.

[II p 2]

VELLEM AUTEM prosa secunda. Postquam ostendit Philosophia
 non esse conquerendum de Fortuna quia circa Boecium¹ suam naturam
 seruauit, hic ostendit non esse conquerendum de Fortuna quia nihil
 iniuste Boecio abstulit. Et circa primum aduertendum quia secundum
 Tullium in rethorica secunda libro quarto² figuram in dicendo
 commutari oportet ut facile sacietas³ varietate uitetur et ideo
 Philosophia hic oracionem variat per introduccionem noue persone
 (prosopopeiam). Quam quidem figuram Tullius libro eodem quo supra
 uocat conformacionem. Primo ergo Philosophia hanc introduccionem
 Boecio suggerit; secundo personam Fortune loquentem introducit ibi

9 quando JO quando scilicet R scilicet quando P /

1.Boecium RPO om. J / 2 quarto RO quarti P secundo J /

3 facile sacietas RPO sacietas J /

[II p 2]

(3) QUID TU O HOMO. Dicit ergo: O Boeci, iam audisti quid ego sencio de Fortuna. (1) AUTEM pro set VELLEM TECUM PAUCA AGITARE id est discutere VERBIS IPSIUS⁴ FORTUNE. (2) TU IGITUR⁵ ANIMADVERTE AN POSTULET scilicet Fortuna IUS id est iusticiam.⁶ Deinde cum dicit (3) QUID TU⁷ O HOMO incipit Fortuna loqui ostendendo querimoniam iniustum Boecii eo quod nichil ei iniuste abstulit. Et circa hoc duo facit. Primo enim Fortuna se nichil iniuste abstulisse Boecio ostendit. Secundo de inexplebili hominum cupiditate querimoniam facit metro secundo ibi SI QUANTIS. Circa primum tria facit. Primo enim Fortuna se nichil Boecio iniuste abstulisse ostendit. Secundo quandam responcionem Boecii excludit ibi (33) AN TU MORES. Tercio quasi consolando ipsum ad spem meliorum inducit ibi (43) QUID SI A TE. Circa primum duo facit. Primo enim suam rationem ponit. Secundo antipophore⁸ respondet ibi (21) AN EGO SOLA. Circa primum aduertendum quod racio Fortune in hoc consistit quod nulli manet rationalis querimonia de eo qui nichil alienum aufert sed propria⁹ pro libitu⁹ disponit. Sed

4 uerbis ipsius RPO ipsius uerbis J / 5 igitur RPO ergo J /

6 iusticiam RPO iusticia J / 7 quid tu o homo J quam tu o homo R quantus homo P quam tu o homo O / 8 antipophore R antiphore P anti n.phore J antiaphore O / 9 propria pro libitu RPO propria libitu J /

Fortuna nichil abstulit quod Boecii erat sed propria pro libitu disponebat. ERGO etc. Istius autem racionis formam non ponit sed more inuestiō a conclusione incipiens probaciones premissarum annexit. Dicit ergo (3) O TU HOMO QUID ME REAM AGIS id est in reatum adducere niteris COTIDIANIS id est assiduis QUERELIS quasi diceret hoc facere non deberes, quod probans subdit (4) QUAM TIBI FECIMUS uel facimus INIURIAM ? quasi diceret nullam et hoc probans subdit QUE TIBI TUA BONA DETRAXIMUS ? quasi diceret nulla et est hic color rethoricus qui dicitur repeticio quem Tullius ponit in libro quarto rhetorice secunde. Quod verum sit quod NULLA BONA TIBI ¹⁰ DETRAXIMUS, dicit Fortuna quod parata est subire iudicium, unde subdit CONTENDE MECUM DE POSSESSIONE OPUM DIGNITATUMQUE ¹¹ QUOUIS IUDICE quasi diceret tam certa sum quod nullum iudicem renovo. Deinde facit syneresim et est syneresis ut hic accipitur spontanea concessio in hiis que nobis non nocent. Hanc facit Fortuna cum dicit (6) ET SI MONSTRAVERIS CUIUSQUAM MORTALIUM QUID id est aliquid HORUM ESSE PROPRIUM, IAM EGO EA QUE TU TIBI REPETIS TUA FUISSE SPONTE CONCEDAM. Istud enim concedere non oporteret nisi uellet sed ideo concedit quia proposito suo non nocet. Quod autem ista nec Boecii nec alicuius mortalium propria sint ostendit dicens (9) CUM ¹² NATURA TE UTERO id est de utero MATRIS PRODUXIT ¹² NUDUM REBUS OMNIBUS

10 tibi RPO om. J / 11 dignitatumque R -ue PJ dignitatum O /

12 cum natura . . . produxit P0 (te natura R) cum te [matris eras.] ab ///// utero matruum produxit J /

INOPEMQUE SUSCEPI. Et nota¹³ hic miseriam hominis: si enim
 nudus nasceretur et nullo indigeret minus¹⁵ miser esset. Sed modo
 nudus nascitur nichil possidens et pluribus indigens (10) MEIS
 scilicet et¹⁶ non tuis quia nichil habuisti OPIBUS FOVI ET QUOD TE
 NUNC IMPACIENTEM NOSTRI FACIT¹⁷ FAVORE PRONA INDULGENCIUS EDUCAVI.
 Si enim a principio Boecius infortunatus fuisset uel in asperitate
 fortune educatus fuisset non fuisset modo impaciens quod fortunam
 amisisset. AFFLUENCIA ET SPLENDORE OMNIUM QUE MEI IURIS SUNT
 CIRCUMDEDI. (13) NUNC MICHI RETRAHERE MANUM LIBET quia possum uti
 hiis que mea sunt et non tua pro libitu meo.¹⁸ (14) HABES GRACIAM
 id est habes¹⁹ quare debes mihi grates²⁰ reddere VELUT USUS ALIENIS
 NON HABES IUS QUERELE. (16) QUID IGITUR²¹ INGEMISCIS scilicet
 querelando NULLA TIBI A NOBIS ILLATA EST INIURIA²² quia nichil tuum
 sed tantum meum abstuli, quod patet per hoc quod istam Fortunam
 tamquam dominam consequuntur.²³ Unde dicit (18) DOMINAM scilicet
 me esse FAMULE scilicet honores opes et huiusmodi²⁴ COGNOSCUNT

-----
 13 et nota RPO nota J / 14 enim RPO non J / 15 minus RPO nus J /
 16 scilicet et RPO et J / 17 facit RPO fiat J / 18 meo RPO tuo J /
 19 habes RPO homines J / 20 mihi grates JO graciam RP / 21 quid
 igitur RO quid ergo J quid P / 22 iniuria RPO et iniuria J /
 23 consequuntur JO consequitur RP / 24 honores opes et huiusmodi RJ
 honores et huiusmodi Q honores et huius P /

cuius signum est hoc quod²⁵ MECUM VENIUNT ME ABEUNTE DISCEDUNT.²⁶

(19) AUDACTER AFFIRMEM, SI TUA FORENT QUE CONQUERERIS²⁷ AMISSA NULLO
MODO PERDIDISSES. Si enim tua fuissent, pro uoluntate ea retinuisses;
in tantum enim aliquid alicuius esse dicitur in quantum potestatem
in illud pro uoluntate exercere potest. Deinde cum dicit (21) AN EGO
respondet cuidam antipophore. Posset enim aliquis dicere Fortune
quod quamvis ista sunt tua tamen postquam bonis tuis cepisti aliquem
fouere non deberes ullo modo deinceps fauorem tuum subtrahere. Huic
quasi respondens dicit quod hoc esset contra ius²⁸ et natura^m suam
quam nullus debet sibi auferre sed magis secundum condicionem nature
sue uti ea unde dicit AN EGO SOLA IUS²⁹ MEUM EXERCERE PROHIBEBOR³⁰
cum tamen omnia alia naturam suam sine uiolencia impedimenti³¹
exerceant, quod probat³² inductiue per exempla multa unde dicit
(22) LICET CELO PROFERRE LUCIDOS DIES ET EOS TENEBROSIS NOCTIBUS
id est obscuritatibus CONDERE id est abscondere et sic uices suas
alternare. (23) LICET ANNO NUNC id est aliquando TERRE VULTUM
id est superficiem FLORIBUS FRUGIBUSQUE REDIMIRE id est ornare

25 hoc quod JO quod RP / 26 discedunt RP discedant O descendunt J /

27 conquereris RO conqueris J cum queris P / 28 contra ius RPO
contrarium J / 29 ius RPO uis J / 30 prohibebor JO prohibeor R
prohibeo P / 31 impediti J / 32 quod probat RPO et probat J /

NUNC ALIA VICE NIMBIS id est pluuiis impetuosis FRIGORIBUSQUE CONFUNDERE. IUS EST MARI NUNC STRATO EQUORE BLANDIRI sicut fit sereno tempore NUNC PROCELLIS AC FLUCTIBUS INHORRESCERE sicut fit in tempestatibus. Sic ^{igitur³³ ergo inducendo in omnibus patet quod omnia sine impedimento alternant uices secundum mores nature sue.³⁴ Cum ita sit in aliis (27) INEXPLETA CUPIDITAS HOMINUM ALLIGABIT NOS AD CONSTANCIAM NOSTRIS³⁵ MORIBUS ALIENAM³⁵ ? quasi diceret non.}

Proprietatem enim nostram naturalem nemo nobis auferre poterit..

Unde subdit (28) HEC NOSTRA³⁶ VIS id est naturalis potestas HUNC CONTINUUM LUDUM LUDIMUS; ROTAM³⁸ VOLUBILI ORBE VERSAMUS id est bona temporalia quadam circulacione dispensamus INFIMA SUMMIS ET SUMMA INFIMIS³⁹ MUTARE GAUDEMUS quia unum quodque in sua naturali operacione delectatur, [unde uanum⁴⁰ est quod aliquis⁴⁰ naturam nobis

naturae auferre sed magis uti debet ea secundum condicionem eius.

Cum ergo natura nostra in mutabilitate consistat non queras in me constanciam sed magis utere mea mutabilitate secundum condicionem eius.]

Unde subdit (31) ASCENDE SI PLACET scilicet utendo prosperitate⁴¹ quam tibi offero SED EA LEGE NE UTI⁴² ita quod non PUTES INIURIAM

33 ergo JR igitur P0 / 34 nature sue RP sue nature J0 / . 35 nostris moribus alienam RP alienam nostris moribus J0 / 36 hec nostra R(0) hoc hec nostra P hoc nostra J / 37 uis RPO ius J / 38 rotam RPO rota J / 39 infims J / 40 uanum est quod aliquis RPO quod uanum est aliquis J / 41 prosperitate R0 prosperitatem PJ / 42 ne uti JR uti non P0 /

DESCENDERE scilicet in aduersitatem CUM RACIO LUDICRI MEI POSCET.
 Deinde cum dicit (33) AN TU MORES remouet quandam excusacionem
 Boecii. Posset enim Boecius se excusare de hoc, quod conquestus
 est de mutabilitate Fortune, per hoc, quod nesciuit mores Fortune
 in mutabilitate consistere, hoc hic excludit tali racione quia non
 est uerisimile quod aliquis ignoret illud quod diuulgatur ex gestis
 famosis clamoribus cotidianis et doctrinis publicis. Sed huiusmodi
 est mutabilitas Fortune, ergo etc. Primo ergo probat quod mutabilitas
 Fortune diuulgatur⁴³ ex gestis famosis tangendo duo gesta famosa,
 quorum primum est de Creso rege Lidorum. Qui pugnaturus⁴⁴ contra
⁴⁵ Cyrus regem Persarum consuluit Apollinem⁴⁶ qui respondit huiusmodi
 uersiculo: Cresus perdet Alym transgressus maxima regna.⁴⁷ Alym
 autem fluuius erat et intellexit Cresus oraculum sic: Cresus
 transgressus Alym perdet id est destruet maxima regna sed Apollo
 non ita intellexit sed sic: perdet id est amittet. Et ita contigit.
 Nam Cresus transgressus Alym uictus est a Cyro et captus in igne
 positus est sed tanta inundacio pluie facta est quod extinctus est
 ignis et ita euasit. Unde cepit gloriari multum quod ita euasit,

43 diuulgatur O deuulgatur RJ (clamoribus cotidianis . . . duo gesta
 famosa om.P) / 44 erat ante pugnaturus alia manus add. in mg. J /
 45 Cyrus RPO Sirum J / 46 apollinem O applioem R apolinem P
 appollinem J / 47 maxima regna JRO maximum regnum P /

cui ait Hanma⁴⁸ filia sua: expecta ultimum diem quoniam ante nulla est gloria. Unde Ouidius Methamorphoseon libro tercio:

sed scilicet ultima semper
exspectanda dies homini est dicique beatus
ante obitum nemo supremaque funera debet.

Quadam uero nocte uisum est Creso per sompnium⁴⁹ quod erat super altam arborem ubi eum Iupiter rigabat et Phebus siccabat. Quod cum narraret filie sue predicte dixit ei: ⁵⁰ captus a Cyro positus eris in cruce ubi Iupiter, id est aer et pluua, rigabunt te; Phebus, id est sol, te siccabit. Quod ad ultimum contigit. Et in hoc manifeste mutabilitas Fortune perpendi potest. Dicit ergo (33) AN TU o Boeti MORES MEOS IGNORABAS ut per hoc excusatus uidearis, quasi diceret non, quia ex gestis famosis satis patent; unde subdit (34) NON SCIEBAS CRESUM REGEM LIDORUM FORMIDABILEM PAULO ANTE scilicet propter magnitudinem potencie CYRO scilicet regi Persarum MOX DEINDE id est cito post MISERANDUM scilicet quia bello deuictum TRADITUM FLAMMIS ROGI scilicet ut combureretur MISSO CELITUS YMBRE DEFENSUM. Aliud eciam gestum famosum quo perpenditur mutabilitas Fortune tangit quia Paulus consul Romanus contra⁵¹ regem Persarum qui superbissimus erat missus cum deuicisset et cepisset

2 135-137

-----
48 hanma J hanma R heunia P hauma O / 49 sompnium RP sompnium JO /
50 ei RPO enim J / 51 contra RPO pugnaturus contra J /

eum considerans eius prosperitatem preteritam et aduersitatem presentem pietate motus cepit flere. Unde dicit (36) NUM TE PRETERIIT id est num consideras PAULUM scilicet consulem Romanum IMPENDISSE PIAS LACRIMAS CALAMITATIBUS PERSI REGIS A SE CAPTI. Secundo cum dicit (38) QUID TRAGEDIARUM probat mutabilitatem Fortune diuulgari cotidianis clamoribus quia clamores poetarum cotidie in theatro recitancium tragedias nichil aliud continebant quam mutabilitatem⁵² Fortune. Et nota quod tragedi dicuntur secundum Ysidorum Ethymologiarum libro 18,⁵³ capitulo de ludo scenico, illi qui antiqua gesta atque facinora sceleratorum regum luctuoso carmine spectante populo⁵⁴ continebant.^a Unde tragedia est carmen de magnis iniquitatibus a prosperitate incipiens et in aduersitate terminans. Et dicitur tragedus a tragos quod est hircus et oda cantus quia huiusmodi cantus hirco remunerabatur. Dicit ergo QUID ALIUS DEFLET CLAMOR TRAGEDIARUM NISI FORTUNAM VERTENTEM REGNA FELICIA ICTU INDISCRETO ? id est euentu incerto, quasi diceret nichil. Tercio cum dicit (40) NONNE ADOLESCENTULUS ostendit mutabilitatem Fortune diuulgari doctrina publica. Quia enim nichil magis notum uel magis publicum erat quam doctrina Homeri qui uolens notare mutabilitatem Fortune describit domum Iouis et dicit in limine⁵⁵ illius duo dolia iacere unum bonum et aliud malum omnesque

a XVIII x] v   b I. XXIV, 527.

52 nu / tabi^{te} J / 53 18 P0 9 R 19 J / 54 pp^o J / 55 limine RPO
lumine J /

domum intrantes de utroque aliquid⁵⁶ haurire sed⁵⁷ quosdam plus de bono quosdam plus de malo.⁵⁷ Et hec descripcio in templo Iouis Athenis publice depingebatur, ubi Boecius adolescens studuerat sicut ipse narrat libro⁵⁸ de disciplina scolarium. Vocat autem Homerus domum Iouis sublunarem regionem id est mundum propter aerem qui in eo est⁵⁹ limen uero terram que inferior ad modum liminis calcatur, duo dolia prosperitatem fortune et aduersitatem; sed omnes qui intrant, id est qui uiuunt in mundo, de utroque hauriunt sed quidam plus de bono quidam plus de malo. Dicit ergo NONNE ADOLESCENTULUS id est quando iuuenis eras Athenis DIDICISTI IN IOVIS LIMINE⁶⁰ IACERE residuum auctoritatis Homeri ponit⁶¹ in Greco quia Homerus Grecus erat et Grece scripsit et sonat in Latino tantum: duo dolia unum quidem malum alterum bonum. Et ita oportuit te de utroque gustare et ideo non debes conqueri si aliquando aduersa pateris et precipue cum maior fuerit tua prosperitas quam

56 de utroque aliquid JO aliquid RP / 57 sed quosdam plus de bono quosdam plus de malo JO secundum quosdam plus de bono sed quosdam plus de malo R sed quosdam plus de malo P / 58 libro de disciplina scolarium JO de scolastica disciplina R de disciplina scolarium P / 59 qui in eo est R que in eo est JO qui est in eo P / 60 limine RPO limen J / 61 ponit RO ponat P posuit J /

S

aduersitas; ad quam designandum ^{subdit} (42) QUID SI UBERIUS DE BONORUM PARTE SUMPSISTI quasi diceret tunc⁶², nullum tibi manet ius querele. Deinde cum dicit (43) QUOD SI A TE quasi consolando Boecium ipsum ad spem meliorem inducit. Continuacio: Tu ita doles quod ego Fortuna a te discessi⁶³ (43) SED QUID SI NON TOTA A TE DISCESSI ? Numquid⁶⁴ ita debes inconsolabiliter dolere? quasi diceret non utique Fortuna tota⁶⁵ a Boecio discessit quia magna pars prosperitatis remansit, ut patebit infra, nec eciam sic discessit quin spes equalis uel maioris prosperitatis remansit. Sicut enim racione mutabilitatis Fortune prosperitati succedit aduersitas, sic racione eiusdem aduersitati succedit prosperitas. Et hoc est quod dicit (43) QUID SI HEC IPSA MEI MUTABILITAS EST TIBI IUSTA CAUSA SPERANDI MELIORA ? quasi diceret tunc non debes tam impacienter loqui de me. (45) Tamen ne contabescas animo supple siue meliora speranda sint siue non et locatus intra regnum commune omnibus ne desideres vivere proprio iure id est singulari iure quia hoc esse non potest quod eximaris a legibus communibus.

62 tunc J0 nunc RP / 63 discessi JR decessi P0 / 64 numquid ROD num inquid P numquam JG / 65 tota P0 non tota RJ /